

Mees & Merel

Zand erover!

Vrouwke Klapwijk
Illustraties Mariska Kalma

Het is een mooie dag.
De zon schijnt en de wind waait zacht over het dek van de ark.
Kapitein Noach tuurt over het water.
Er is niets te zien.
Geen huis, geen boom, geen berg.
Alleen maar water.

'Geef die schep hier. Ik had hem het eerst,'
hoort de kapitein opeens.

Bij een grote berg zand spelen twee vogels.

Het zijn Mees en Merel.

Jello de leeuw ligt er lui naast.

Zijn staart zwiept af en toe opzij.

'Ik mag de rode schep nu,' roept Merel.

'Jij hebt hem al heel lang.

Pak jij de groene schep maar.'

'Nee, die is veel te klein.'

De geel met blauwe vogel vliegt op
en landt op de schouder van kapitein Noach.
'Dag Mees,' zegt de kapitein.
'Merel is gemeen,' kwettert Mees opgewonden.
'Ze pakt mijn schep af.'
'Nietes,' roept Merel.
'Het is jouw schep niet.'

'Jongens, jongens.'
Kapitein Noach schudt zijn hoofd.
'Hebben jullie nu alweer ruzie om de rode schep?
Jullie hadden beloofd dat je alles samen zou delen.'
Merel buigt haar kopje naar beneden.
'Sorry, kapitein Noach,' zegt ze.
Mees kijkt ook omlaag.
'Sorry ... porry!'

